

UZVEIC BAILES AR TICĪBU UN MĪLESTĪBU! BIBLISKS UN PĀRVEIDOJOŠS MODELIS¹

Endrjū Selle (*Andrew H. Selle*)²

noslēgums - 3.daļa

5. ATDOD SAVAS VĒLMES

“Atdod” netieši ir ietverts visā, ko teicām par elkdievību un lūgšanu. Kā grēcinieks ar savām cīņām var atrast drosmi atlaist rokas no tā, kam sirds dziļi pieķērusies, no elkiem, kas pieprasa sirds lojalitāti. Vienkārši, pazīstot un uzticoties žēlastības Dievam, kas bagātīgi dod savu žēlastību tiem, kas to nav pelnījuši. Šīs zināšanas vada pie lūgšanas. Kas attur grēcinieku, ko vada viņa elku pilnā sirds, no viltus dievu paaugstināšanas, no to ietērpšanas cienījamās lūgšanas tērpos, no savas apsēstības īstenošanas, ceļos nokritušam par to satraucoties? Atbilde ir meklējama tajā, ko angļu puritāņu mācītājs Tomass Čalmers sauca par „Jaunās pieķeršanās lielo spēku”.³

Džoanna dzird nākamo svarīgo soli. „Tu esi redzējusi savas bailes un izcēlusi tās Dieva rakstura gaismā. Tu esi atmaskojusi savas vēlmes, kas ir cieši saistītas ar šīm bailēm, un esi nolēmusi novērsties no elku pielūgšanas un pielūgt tikai Dievu. Tu esi uzticējusies Dievam kā savam Tēvam un esi godīgi lūgusi par savām vēlmēm. Tagad tev savas vēlmes jāuztic Viņam.” Tā ir izteikti vizuāla līdzība. „Iedomājies, ka tu savas vēlmes esi pacēlusi pretī Dievam un Viņš tās ir paņēmis un tur savās rokās. Vai tu vari to iedomāties? Tagad tev tās ir jāpalaiž vaļā. *Atdod* tās Dievam, savam Tēvam. Viņš tās var turēt viens pats. Nākotne nav tavā pārziņā, to kontrolē Dievs.”

„Bet es *nekad* nepārtraukšu gribēt, lai maniem bērniem labi klājas!”

„Es neteicu, lai tu *pārstāj* gribēt, bet gan, lai tu *atdod* savas vēlmes.”

6. MĪLI DIEVU UN CITUS

Līdz šim brīdim baiļu pārvarēšanā esam koncentrējušies uz iekšējo dzīvi Dieva priekšā – sirds uzticību, grēku nožēlu un ticību, lūgšanu un vēlmju atdošanu. Mīlestība izpaužas darbībā.

Elkdievīgas vēlmes rada bailes, bet, kur valda Svētais Gars, Viņš pārveido iekšējo dzīvi un to pakāpeniski var redzēt arī uz āru. Ticība sevi parāda mīlestībā – vispirms mīlestībā uz Dievu un tad pret savu tuvāko. Ir svarīgi, ka mīlestība darbojas ikdienas dzīvē nevis tikai teorētiski. Kā baiļu pārņemts cilvēks var to izdarīt?

¹ Šis raksts ir būtiski pārstrādāts sākotnējais raksts “Tilts pār nemierīgiem ūdeņiem: Kā ar ticības un mīlestības palīdzību pārvarēt kropļojošās bailes”, kas publicēts *Bibliskās Padomdošanas Žurnālā*, 21.1. sējums, 2002.gads, 34.-40. lpp.

² Endrjū Selle ir sertificēts kristīgā izlīguma panākšanas speciālists, kurš kalpo kā samierinātājs, apmācību vadītājs, laulības un ģimeņu padomdevējs. Doktora grādu ieguvis Vestminsteres Teoloģiskajā seminārā, Filadelfijā, ASV. Viņš ir mācītājs evaņģēliskā prezbiteriāņu baznīcā un viņu īpaši interesē samierināšanas darbs draudzēs.

³ Thomas Chalmers (1780-1847), „The Expulsive Power of a New Affection,” grāmatā *The World's Great Sermons*, Vol. VI, ko apkopojā Grenville Kleiser Funk and Wagnalls Company, 1909., 53-78.lpp. (www.hippocampusextensions.com).

A. Izvērtē savas bailes saprāta gaismā.

Mīli Dievu ar savu *prātu*. Mēs esam redzējuši, kā bailes izkropļo tavu spēju redzēt un sagroza tavu pasaules skatījumu. Tās tevi noved pie bezprātīgā „praktiskā ateisma”, kas pienes godu radībai, nevis Radītājam. Mīlestība uz Dievu norāda uz atgriešanos pie saprāta, pie dzīves, kas pagodina Dievu visumā, kura centrā ir Viņš pats, pie „skaidras domāšanas un savaldības, lai tu būtu spējīgs lūgt.”⁴ Tu savas lūgšanas raidi nevis sadzīves sīkumu automātam debesīs, kas darbojas tavu vēlmju apmierināšanai un nomierina tavas bailes, bet gan Tēvam debesīs un (tuvojoties vēl vienai svarīgai bibliskai metaforai) Ganam pār ganāmpulku.

Labais Gans patiešām nomierina tavas bailes. Pat tumšajā nāves ielejā tu varēsi teikt: „Es ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis.”⁵ Ar skaidru prātu, kas tev ļauj mīlēt Dievu, tu vari uzlūkot savas bailes reālistiski.⁶ Samazini savas bailes, objektīvi izvērtējot reālās briesmas, ar kurām bailes draud. Parasti izrādās, ka nemiera domino efekts nebalstās uz realitāti, bet gan uz nesaprātīgām fantāzijām. Stāsti sev patiesību, baiļu domas aizstājot ar domām, kas balstītas realitātē. Šis ir jautājums par paklausību, par Dieva mīlēšanu ar prātu.

Džoanna pamatoti varētu teikt: „Mans vīrs ļoti pedantiski rūpējas par mūsu automašīnu, un es esmu ļoti uzmanīga autovadītāja. Pie labiem laika apstākļiem avārijas uz tiltiem statistiski notiek ļoti reti, un, pat ja notiek pa kādai avārijai, tad statistiski nāves gadījumi ir ļoti reti. Pat ja notiek gandrīz neiespējamais un es aizeju bojā uz tilta, mums ir lieliska draudze un daudz draugu, kas varētu parūpēties par mūsu bērniem. Dievs par viņiem parūpēsies.” Skaidra domāšana noved pie gudras rīcības.

B. Rīkojies atbildīgi, ķeroties pie bailēm.

Mīli Dievu ar saviem pienākumiem. Tu esi aci pret aci nostājiesies pretī savām lielākajām bailēm, lūgšanā atdevusi savas dziļākās vēlmes Dievam un reāli paskatījies uz savu situāciju. Ko tu tagad varētu darīt, lai strādātu pie jebkuras realitātes, kas stāv aiz bailēm?

Džoannai tiek dots vēl viens praktisks uzdevums, lai viņa varētu izkristalizēt šo problēmu. Nosauc visas savas „rūpes” (to, ko tu nespēj ietekmēt, bet ko pārvalda Dievs) un nodali tās no saviem „pienākumiem” (gudrām darbībām un ieradumiem, ko tu dari attiecīgajā situācijā). Rūpju pārņemti cilvēki liek rūpes un pienākumus vienā maisā. Tā ir kļūda. Šīs abas kategorijas ir cieši saistītas, bet nav viens un tas pats. Piemēram „saņemt paaugstinājumu darbā” ir viena no rūpēm, jo tu nekontrolē šo lēmumu. „Pastāvīgi labi strādāt” ir atbildība. Piemēram, „laba manu bērnu veselība” ir rūpes; ar to saistīts pienākums ir „dot viņiem veselīgu uzturu”.

Mēs parunājam par šo: „Labi, Džoanna, kā ir ar „lielisku laulību un satīcīgu dzīvošanu” - vai tās ir rūpes vai pienākums? Cik daudz no tā tu spēj ietekmēt?”

„Tieši 50%! Tad jau man jādomā, ka „lieliska laulība” ir rūpes, jo ir nepieciešami divi, lai izdotos lieliska laulība. Un es nevaru kontrolēt, ko dara mans vīrs.”

⁴ 1.Pēt. 4:7

⁵ Psalmis 23:4.

⁶ Alternatīvu domu un uzvedības apsvēršanai ir līdzība ar Kognitīvi biheiviorālās terapijas (KBT) metodi. Tomēr, ņemot vērā, ka šajā gadījumā mēs pielietojam bibliskus principus, precīzāk ir apgalvot, ka KBT vispārējās žēlastības ietvaros ir atradusi kopīgas idejas ar Rakstiem un Dieva radību. Bet tāpēc, ka KBT metodē nav ietverts Dievs, tā ir akla pret būtisko autoritātes jautājumu – „Kurai balsij man būtu jāklausa? Mana Radītāja balsij jeb viltus dievu balsīm?” Šī metode trivālizē šos nozīmīgos un izšķirošos jautājumus par „runāšanu pašam ar sevi”.

„Labi. Kāds tad ir tavs pienākums?”

„Būt pēc iespējas labākai sievai, un meklēt satiecību, izmantojot bibliskus samierināšanas principus.”

„Lieliski! Tagad, kad esam izanalizējuši tavas rūpes un atbildības, kā tu rīkosies attiecībā uz tām?”

„Nu, attiecībā uz rūpēm – lūgšu par tām un atdošu Dievam. Es tās atstāšu Dieva rokās.”

“Jā, patiesībā tu jau tāpat neesi spējīga tās izņemt no Viņa rokām, jo Viņš ir Dievs. Un kā ar taviem pienākumiem?”

„Attiecībā uz saviem *pienākumiem* – es lūgšu, tad plānošu un tad darīšu.” Džoanna sagatavo reālistisku plānu, lai sasniegtu dažus pamatotus un konkrētus mērķus, kas izriet no viņas ticības, un izpaužas mīlestībā. Ir notikušas lielas izmaiņas: viņas vislielākās bailes ir atmaskotas un tā nav ne ar ko citādāka joma, kā jebkura cita joma viņas kristīgajā dzīvē.

“Džoanna, un kā ir ar tiltiem? Bībele saka, ka gudri cilvēki “redz briesmas un glābjas.”⁷ Kādus piesardzības soļus tu vari veikt, lai samazinātu savas bailes no tiltiem?” Džoanna nolemj, ka nebūtu gudri braukt sniegpuTEN – vismaz šobrīd ne. Pat pie labiem laika apstākļiem viņa brauks desmit kilometrus lēnāk par pieļauto braukšanas ātrumu, un ir viens pēc izskata nestabils tilts, pār kuru viņa *nekad* nebrauks. Viņa domā skaidri un viņas izvēles atbilst saprātīgām kristīgās brīvības robežām. Tās arī palīdz samazināt baiļu sajūtas un ir ļoti praktisks veids, kā „bēgt no kārdinājumiem”.⁸

C. Iedibini ieradumu slavēt un pateikties.

Mīli Dievu ar saviem *vārdiem*. Tā vietā, lai baidītos pazaudēt to, kas tev ir, slavē Dievu par to, ko Viņš tev ir devis. „Saskaiti savas svētības!” ir labs padoms. Īsteno to. „Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.”⁹ Atver savas acis, lai vari redzēt šīs dāvanas, slavē Dievu par tām un apbrīno Dievu par Viņa lieliskajām īpašībām. Viņa izpilda praksē pārbaudīto „Pateicību saraksta” uzdevumu: „Uzraksti 25 lietas savā dzīvē, par kurām tu esi pateicīga. Tad pievieno vismaz vienu lietu katru dienu nākamā mēneša laikā. Katru dienu runā par vismaz vienu no šīm lietām ar kādu citu cilvēku.” Pēdējā uzdevuma daļa ir ļoti būtiska. Mēs runājam tā, kā mēs domājam, un otrādi. Tam ir jāklūst par dzīvesveidu – jāveido jauns ieradums domāt, lūgt un runāt.

D. Mīli citus neatkarīgi no tā, kā jūties.

Mīli Dievu savās *attiecībās*. Dzīvo ticībā, darot to, kas ir labs, „nebīstoties ne no kādiem draudiem.”¹⁰ Atceroties, ka „vienīgā svarīgā lieta ir ticība, kas darbojas caur mīlestību”¹¹, uzdod sev divus vienkāršus jautājumus: a) Kam Dievs vēlas, lai es šodien *ticu*? b) Kā Dievs vēlas, lai es šodien *mīlu*? Nodefinē konkrētas atbildes. Pēc tam uzticies Dieva Vārdam un mīli Viņu un citus cilvēkus saskaņā ar savu konkrēto šī brīža dzīves aicinājumu. Nākotne ir Dieva teritorija, nelien tur. Neraizējieties par rītdienu; vienkārši uzticieties Dievam un

⁷ Sālamana pamācības 22:3; salīdzini ar 14:16.

⁸ Pāvila 2. vēstule Timotejam 2:22; salīdzini ar 1.Tim. 6:11.

⁹ Jēkaba vēstule 1:17; salīdzini ar 1.Kor. 4:7.

¹⁰ 1.Pētera vēstule 3:6.

¹¹ Pāvila vēstule galatiešiem 5:6. Šī panta milzīgā nozīme bieži netiek ievērota. Visam, ko kristietis dzīvē dara, vajadzētu būt „ticībā, kas darbojas caur mīlestību”. Jebkas mazāk ir grēks (Romiešiem 14:23).

mīliet Viņu šodien.¹² Kā Elizabete Eliota un citi gudri kristieši ir teikuši: „Uzticies Dievam un dari nākamo lietu, kas tev jādara.”¹³

„No brīža, kad cilvēks jūtas aicināts rīkoties, dzimst spēks izturēt jebkādas šausmas, kas būs jāpiedzīvo vai jāredz. Kaut kādā neizskaidrojamā veidā šausmas zaudē savu nomācošo spēku, kad tās kļūst par uzdevumu, ar kuru neizbēgami jāsaskaras.”¹⁴

Nozīmīgs pavērsiens Džoannas dzīvē notiek, kad es viņai jautāju: „Kā tu esi ļāvusi savām bailēm kavēt tevi mīlēt citus cilvēkus?” Bez jebkādas vilcināšanās viņa atsauc atmiņā vilšanās izteiksmi viņas dēla sejā, kad viņa atteicās braukt dažas jūdzes, lai redzētu, kā viņš spēlē lielā hokeja turnīrā. Tāpat viņa atzīst, ka uz vīra pleciem ir uzkrāvusi nevajadzīgu nastu. Viņa ir šausmās, kad sāk apzināties to, kādu tālejošu un negatīvu ietekmi viņas baiļu komplekss ir atstājis uz viņas laulību un ģimeni. „Gadiem ilgi es tik ļoti esmu baidījies no tā, ka es savam vīram apnikšu, un ka viņš mani pametīs, ka esmu vairījies no konfrontācijas situācijām un nekad neesmu devusi viņam konstruktīvu iedrošinājumu vai aizrādījumu. Tā rezultātā ir cietusi viņa garīgā izaugsme, kas savukārt ietekmē visus, ar ko viņam ikdienā ir attiecības, it īpaši bērnus...” Viņa aplūkst pusvārdā un acīs sariesas skumju asaras. Viņas vaina ir reāla, un nožēla patiesa. Mēs uz bīdi apstājamies un pateicamies par Jēzus asinīm, kas aplāj mūsu grēkus, ka Viņš tos vairāk neuzlūko. Tagad, kad sirdsapziņa ir šķīstīta no koncentrēšanās uz nedzīviem, savtīgiem darbiem¹⁵, Džoanna vēlas mainīties – ne vien atbrīvoties no sliktajām sajūtām – bet ieviest dzīvē atgriešanās augļus caur mīlošu dzīvesveidu. Kad tu mīli, bailes mirst.

Tomēr viņas apņemšanās ir bezspēcīga bez žēlastības. Džoannas bailes nāk un iet un dažreiz viņai neizdodas. Viņa mācās žēlastību, un nekad nebūs tā, ka krusts viņai vairs nav vajadzīgs. Izmaiņas šajā dzīvē ir īstas un nozīmīgas, bet nekad tās nav pabeigtas. Tā ir daļa no Dieva plāna.

Dievs domā, ka patiesībā tu Viņu labāk iepazīsi un iemīlēsi kā izmisis un vājš grēcinieks, kuram nepārtraukti vajadzīga Viņa žēlastība, nekā ja tu būtu uzvarošs kristiešu karotājs, kas uzvar katru cīņu pret grēku. Ja Svētā Gara darbs ir padarīt tevi par tādu cilvēku, kas ir arvien pazemīgāks, atkarīgāks no Kristus, pateicīgāks par viņa upuri un arvien vairāk apbrīno Viņu kā brīnišķīgu glābēju, tad, iespējams, ka viņam (Svētajam Garam) veicas ļoti, ļoti labi, kaut arī tu joprojām grēko katru dienu.¹⁶

Ar šādu izmisīgu un pastāvīgu vajadzību mēs pateicamies Dievam, ka „pilnīga mīlestība aizdzen bailes”¹⁷ – bailes no Dieva tiesas. Pēc analogijas šis princips attiecas arī uz cilvēku attiecībām. Bailes un mīlestība ir pretējas, līdz ar to mīlestībai jābūt galvenajam komponentam, dziedinot baiļu pārņemtu dzīvi. Bailes ir sevi aizsargājošas; mīlestība ir sevi dodoša. Mīlestība panes lielu risku, lai svētītu citus, dodot tiem lielāko labumu saskaņā ar viņu lielāko vajadzību. Nav iespējams mīlēt bez riska tikt sāpinātam. Patiesībā mīlestība savā pilnīgākajā izpausmē izskatās un tiek izjūta kā asiņains krusts.¹⁸ Bailes, uzlūkotas ar ticības acīm mīlestībā, vada mūsu sirdis pie krusta.

¹² Mateja evaņģēlijs 6:34; salīdzini ar Ps. 55:22; Lūkas evaņģēliju 12:22-23; Filipiešiem 4:6; 1.Pētera vēstuli 5:7.

¹³ Elizabete Eliota, citēta Edward T. Welch grāmatā, *Running Scared: Fear, Worry, and the God of Rest*, 300.lpp.

¹⁴ Emija Bonhēfere, *The Auschwitz Trials*, citēta Edward T. Welch grāmatā, *Running Scared: Fear, Worry, and the God of Rest*, 298.lpp. Emija bija viena no tām drosmīgajām, kas nostājās pret Hitlera režīmu. Viņa bija Dītriha sievas māsa.

¹⁵ Vēstule ebrejiem 9:14.

¹⁶ Barbara R. Duguid, *Extravagant Grace: God's Glory Displayed in Our Weakness (Izšķērdīgā žēlastība. Dieva godība mūsu vājumā)* (Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 2013)

¹⁷ 1.Jāņa vēstule 4:18.

¹⁸ Jāņa evaņģēlijs 3:16; 1.Jāņa vēstule 4:9-10; Vēstule romiešiem 5:8.

Džoanna rada vienkāršu plānu mīlēt savu ģimeni, neskatoties uz savām sajūtām vai to, cik lielas ir viņas iekšējās bailes. Viņa mīlēs citus, pat ja to darot aizies bojā. Tā vietā, lai tukši koncentrētos uz savām bailēm, viņa kalpos citiem, iedrošinot tos, kas joprojām dzīvo bailu varā un gaida uz atbrīvošanu, kas nāk caur Dēlu.¹⁹ Beigu beigās Džoannas vēlme pagodināt Dievu un viņas mīlestība uz ģimeni – kas ilgi bijusi aprakta zem nomācošās baiļošanās – sniedz motivāciju paliekošām izmaiņām.

Kā viņa praktiski dzīvo ticībā un mīlestībā attiecībā uz savu tiltu fobiju? Džoanna izdomā bailu uzveikšanas plānu, sākot ar to, ka bibliotēkā kārtīgi iepazīsies ar tiltu būvniecības tehnoloģijām. Pie virtuves sienas tiek piestiprināts Zelta vārtu tilts.²⁰ Viņas vīrs viņu ved pāri tiltiem, bet viņa tur savas acis aizvērtas. Atpakaļceļā viņa atver savas acis un skatās tieši uz priekšu. Katru reizi viņa izjūt bailes, kas ir gandrīz neizturamas, bet viņa tās apspiež un pārvar.²¹ Drīz vien viņa, sirdij strauji sitoties, acīm skatoties tikai uz ceļu, dziedot himnas un no sirds lūdzot par saviem bērniem, jau pati sēžas pie stūres.

¹⁹ Ebrejiem 2:14-15; salīdzini ar Kolosiešiem 2:15; Pāvila 2.vēstule Timotejam 1:10.

²⁰ Zelta vārtu tilts (Golden Gate Bridge) ir slavens tilts Sanfrancisko, ASV (tulk. piezīme).

²¹ Ir jāpiezīmē, ka lai kādas arī nebūtu šīs pieejas formālās līdzības ar „desensitizāciju” (procesu, kas novērš pārlietu jutīgumu – tulk. piez.), mēs vienkārši neveicam izmaiņas uzvedībā, bet mudinām uz atgriešanos, ticību un mīlestību, kas nāk no sirds. Šis process, kad tiek praktizēta ticībā balstīta reakcija uz pieaugošām bailēm izraisošām situācijām, vienkārši ir veids, kā mēs atstājam savu svētdarīšanu tā Kunga rokās.

KOPSAVILKUMS: KĀ PĀRVARĒT BAILES

1. Nosauc bailes vārdā. Paskatieties tām acīs un izproti baiļu domas, kas uztur tavas baiļu sajūtas. Atsedz savu baiļu slāņus, lai tos varētu tieši konfrontēt un darīt to ticībā. Dažreiz lielas slēptas bailes izpaužas kā redzamas mazākas bažas. Tu vari būt drosmīgs.

„...mums ir stiprs un drošs dvēseles enkurs..” no Ebrejiem 6:19

2. Klausies Dievā. Pēc tam, kad esi stājies pretī savām bailēm, paskatieties uz Kungu un dzirdi viņa balsi un viņa interpretāciju. Atkārto sev patiesību par savu Dievu: viņš ir spējīgs tev palīdzēt kā Kungs un viņš vēlas tev palīdzēt kā glābējs.

„Dievs ir mūsu patvēruma un stiprums, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā.” Psalms 46:1

3. Apgrīz savas bailes. Sameklē VĒLMES otrā pusē. Tās ir vēlmes, kas kļūst par elkiem, ja tu ļauj, lai tās valda pār tavu dzīvi; tās ir dāvanas, kas nāk no Dieva, un ir jāsaņem ar pateicību, kad tās ir, bet nav cieši jāsaģrābj.

„Jebkurš labs devums un jebkura pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, kas ir pastāvīgs un nav mainīgs kā ēna.” Jēkaba vēstule 1:17

4. Lūdz par savām vēlmēm. Tās ir pretējas tavām bailēm. Tavs Tēvs priecājas tev dot labas dāvanas, tāpēc vari Viņu lūgt ar pārliecību, jo Viņš tevi patiesi mīl un vislabāk zina, kas tev nāks par labu mūžības skatījumā. Lūdzot atdod savas vēlmes Viņa izskatīšanai, lai tās var tikt saskaņotas ar Dieva plānu.

„Vai starp jums ir cilvēks, kas savam dēlam, ja tas lūgs maizi, dos akmeni?” Mateja 7:9

5. Atdod savas vēlmes. Ticot sava Tēva raksturam, atdod savas vēlmes Viņam. Nožēlo savu elkus pielūdzošo apsēstību. Pasaki Viņam, ka, lai gan tu vēlies šīs lietas, tu vari dzīvot arī bez tām – ja tas ir nepieciešams, jo tev ir Viņš. Tu neļausi, lai tavas vēlmes valda pār tavu sirdi, jo Jēzus Kristus tevi atpirka ar savām asinīm. Pielūdz Dievu apbrīnā un pateicībā, priecājoties Svētā Gara sadraudzībā un spēkā.

„Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top tavs vārds. Lai nāk tava Valstība. 10 Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.” Mateja 6:9-10

6. Mīli Dievu un citus. Dari to saskaņā ar savām dāvanām, pašreizējām iespējām un personīgo aicinājumu. Mīli ar savu prātu, saviem pienākumiem, saviem vārdiem un savām attiecībām. Izvēlies slavu un pateicību padarīt par savas dzīves sastāvdaļu, dzenot bailes prom. Mīli jau tagad, neatkarīgi no tā, kā jūties. Tu esi brīvs!

Brīvībai Kristus mūs ir atsvabinājis, .. jo Kristū Jēzū neko neiespēj nedz apgraizīšana, nedz neapgraizīšana, bet gan ticība, kas darbojas caur mīlestību. Galatiešiem 5:1, 6.

No angļu valodas tulkojusi Anda Martinsone

Autors: Andrew H. Selle. Izmantots ar atļauju.

©Andrew H. Selle, P.O. Box 63, Essex Jct., VT 05453

Pārpublicēšanas jautājumus kontaktējieties ar C.C.M.
christiancounseling@earthlink.net www.ccmVT.org